

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

III СЕСІЯ VII СКЛИКАННЯ

РІШЕННЯ

28.05.2015 № 577/1441

Про звернення Київської
міської ради до Верховної Ради
України щодо законодавчого
врегулювання обігу цивільної зброї

Відповідно до частини другої статті 59 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Звернутися до Верховної Ради України щодо необхідності законодавчого врегулювання обігу цивільної зброї шляхом прийняття відповідного закону (текст звернення додається).
2. Офіційно оприлюднити це рішення у газеті Київської міської ради "Хрещатик".
3. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань місцевого самоврядування, регіональних та міжнародних зв'язків.

Київський міський голова

В.Кличко

**Звернення
Київської міської ради до Верховної ради України
щодо законодавчого врегулювання обігу цивільної зброї**

Визначеність та якість цивільно-правового режиму регулювання обігу цивільної зброї, безумовно, є показовою характеристикою розвиненості законодавства країни, на меті якої стоїть, в першу чергу, забезпечення балансу інтересів між державою і громадянином, його свободами та правами. Так, майже в усіх правових системах ліберальних країн основною цінністю визнається життя людини. Українцям таке право гарантоване частиною другою статті 27 Конституції України, згідно з якою громадянин має право на захист власного життя від протиправних посягань. Більше того, статтею 36 Кримінального кодексу України передбачено, що людина має право на застосування зброї для захисту свого життя та здоров'я, а також житла. На сьогодні існує два основних нормативних акта, що мають врегульовувати обіг цивільної зброї та дати можливість громадянам реалізовувати вищезазначені конституційні права: інструкція, затверджена наказом Міністерства внутрішніх справ України №622 від 21 серпня 1998 року, а також тимчасова інструкція, затверджена наказом Міністерства внутрішніх справ України №379-ДСК від 13 червня 2000 року.

Вищезазначені нормативні акти не відповідають ані духу, ані букві Основного Закону з таких підстав. Так, реалізація конституційних прав має забезпечуватися дієвим правовим механізмом, затвердженим на рівні законодавчої влади, а не відомчим нормативним актом, який порушує права більшості громадян. Статтею 24 Конституції України встановлено, що громадяни мають рівні конституційні права і свободи. Натомість тимчасова інструкція, затверджена наказом МВС України №379-ДСК від 13 червня 2000 року, встановлює вичерпний перелік осіб, які мають право на отримання дозволу на придбання, зберігання та використання вогнепальної зброї. Таким чином, зазначеною інструкцією не тільки порушується право громадян, гарантоване статтею 27 Конституцію України, а також порушується імперативна норма, встановлена статтею 24 Конституції України. Окремо варто зазначити, що з огляду на те, що вищезазначеній інструкції було присвоєно гриф «для службового користування», вона не відповідає загальному принципу права, зокрема вимогам принципу правової визначеності, оскільки державою не

було виконано обов'язкової умови – оприлюднення нормативно-правового акта, який зачіпає права, свободи та інтереси людини і громадянина.

Наразі, коли держава перебуває в стані неоголошеної війни, коли країна стрімко наповнюється нелегальною зброєю, скоюються сотні злочинів з її використанням, законслухняні громадяни залишаються фактично беззахисними. У зв'язку з цим сьогодні громадяни України для захисту свого життя та життя своїх близьких, реалізації права, гарантованого їм Конституцією, вимушені придбавати нелегальну зброю. Законодавча неврегульованість обігу цивільної зброї, по суті, змушує законслухняних громадян порушувати закон, оскільки перешкоджає реалізації елементарного природного інстинкту самозахисту кожної людини, що є природним правом на життя.

Більше того, статтею 92 Конституції України встановлено, що правовий режим власності має визначатися виключно законами України. Однак вищезазначеними відомчими нормативно-правовими актами протиправно обмежуються права громадян на право власності. Зброя, як і відповідно до статті 1187 Цивільного кодексу України автомобіль, є джерелом підвищеної небезпеки. Проте, на відміну від зброї, процедура набуття права власності на транспортні засоби чітко встановлена законом. Згідно з вимогами законності, встановлені ними, зокрема практикою Європейського суду з прав людини, будь-які обмеження прав, гарантованих Конституцією, мають базуватися на положеннях основного законодавства. Також згідно з частиною другою статті 41 Конституції України право приватної власності набувається в порядку, визначеному законом. Окрім цього, статтею 321 Цивільного кодексу України встановлюється, що ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності чи обмежений у його здійсненні. Таким чином, відсутність спеціального закону, який би регулював обіг цивільної зброї, окрім іншого порушує конституційні права громадян на право приватної власності.

Держава зобов'язана покласти край цій суто радянській правовій традиції недовіри до власного народу, що склалася навколо цивільного обігу зброї та була несвідомо успадкована незалежною Україною. Інакше, враховуючи природні соціальні процеси, притаманні країнам, на території яких ведуться бойові дії, наша держава ризикує втратити контроль над обігом зброї у населення. А в цьому випадку наслідки можуть бути більше ніж трагічними, відповідальність за які нестиме держава, якій у необхідний час просто забракло волі та прозорливості.

З огляду на це, доречним буде звернутись до тези з американського досвіду, яка віддзеркалює сучасну державну політику США з цього питання: «Заберіть пістолети у легальних власників і єдиними людьми зі зброєю залишаться бандити». Так, досвід багатьох країн показує, що легалізація зброї –

не лише дієвий спосіб захисту життя громадян, а також ефективна протидія злочинності.

Сьогодні питання щодо надання законодавчого статусу обігу зброї серед населення є домінуючим в інтересах безпеки киян та підвищення обороноздатності держави в цілому.

Передбачивши у Конституції України право на власний захист, держава, у якій всі рівні перед законом, просто зобов'язана створити дієві механізми та умови для ефективного здійснення такого захисту. Закон про зброю має вирішувати головне завдання – чітко встановити порядок придбання, володіння, зберігання та застосування зброї. Створення такого механізму є логічно-послідовним кроком не тільки з правової точки зору, але і з точки зору соціальної необхідності.

У зв'язку з викладеним ми, депутати Київської міської ради, звертаємося до вас, депутатів Верховної ради, з проханням вжити всіх необхідних заходів для якомога швидшого законодавчого врегулювання цивільного обігу зброї у країні. Оскільки виключно до вашої компетенції належить приведення правового поля України у відповідність до вимог Конституції, забезпечення кожному Українцеві змоги ефективно реалізовувати свої конституційні права. Просимо невідкладно ухвалити Закон України про обіг цивільної зброї.

Київський міський голова

В. Кличко